

ÜLKÜMÜZ;
TÜRK DEVLETİNİ
GÜÇLÜ.
TÜRK MİLLETİNİ
MUTLU
KILMAKTIR...

YIL : 1 SAYI : 2 • FİATİ: 50 Pf.

OCAK 1981

"Bizim yolumuzu
çizen, içinde yaşadığımız
yurt, bağrından
çıktığımız Türk Milleti
ve bir de milletler
tarihinin binbir facia
ve ızdırıp kaydeden
yapraklarından çıkar-
dığımız neticelerdir."
Kemal Atatürk, 1920

köklü icraat bekliyoruz

Türkiye Cumhuriyeti Devleti'nin toprak bütünlüğüne, milli birlik ve beraberliğine, devletimizin bizzatı varlığına karşı yürütülmekte olan gayri-nizami savaş, devletimizin bağımsızlığını ve toprak bütünlüğünü ciddi olarak tehdide devam ediyor. Bu tehdidin 12 Eylül Harekâtına rağmen halâ devam ediyor olmasının asıl sebebi, devlete sahip çıkma devlet düşmanının "aynı" mütalaa edilmesidir, hatta devlet düşmanlarına reva görülme baskı, zulüm ve işkencelerin, devletin yana olan vatansever-milliyetçi güçlere reva görülmesidir. Kendisinde bir milletin kaderine, bir devletin yönetimine el koyma hakkını görerek, yasama ve yürütme yetkilerini ellerinden toplayanlar, artık o milletin ve devletin menfaatlerinin, haklarının bekçisi, takipçisi ve koruyucusu olurlar. Onlar devletin ve milletin tarafında olmak zorundadırlar. Aksi halde kendilerine lâ-yık gördükleri misyona ters düşen davranış-larda bulunmuş olurlar. Hele memleketin içi-ne yuvarlandığı ağır bunalımın asıl mesulleri olan dış muhrakların hoşuna gitmek, onların tenkidlerinden kurtulmak maksadıyla herke-sin sindiği ve tehlikeli görmezlikten geldiği bir ortamda devlet düşmanlarının karşısına di-kilmiş olan vatansever milliyetçi güçlere karşı bir işkence ve takip dönemi başlatmak, devle-timizin ve milletimizin menfaatlerine telafisi imkânsız zararlar verecektir.

Dünyada süper güçler arasındaki rekabet ve çatışmaların yer yer sıcak savaşa dönme ist-i-dadı gösterdiği bir sırada, özellikle Ortadoğu'da bu rekabetin en sert biçimde ortaya çıktığı bir dönemde, devletimizin toprak bütünlüğün-den ve milli beraberliğinden yana olan şahıs ve kuruluşların mesuliyetleri olağanüstü dere-cede artmaktadır. Türk Devletinin bağımsızlığını ve toprak bütünlüğünü muhafaza edebil-mesi, gayri-nizami savaşın saldırgan güçleri karşısındaki devlet güçlerinin ve devlete bağlı vatanseverlerin, Türk milliyetçilerinin varlıkla-rı ve başarılı mücadeleleri ile mümkün olacaktır. Türkiye Cumhuriyeti Devletinin bağımsızlık ve bütünlüğünün başta gelen garantisi, devlete bağlı milliyetçi güçlerin varlığıdır. Bu ger-çeğin idraki içinde olan komünistler, bölücü-ler ve onların işbirlikçileri yıllardır "MHP ka-patılsın, Türkiye tutuklansın" sloganını ağızla-rından düşürmediler. MHP, Ülkücü kuruluşlar ve Türk milliyetçilerine karşı takınılan tavır yalnızca komünistlerin ve bölücülerin işlerine yarayacaktır.

Devlet düşmanlarına karşı verilen mücade-lenin başarıya ulaşması, hainlerin istismarına müsait şartların ortadan kaldırılması ve düş-manın tasfiyesi ile mümkündür. İstismara müsait şartların ortadan kaldırılması da uzun ve kısa vadeli sosyo-ekonomik tedbirlerin alınma-sını şart kılar. Gayri-nizami savaşın devlete düşman tarafının tasfiyesi, zamanımızın en ö-nemli meselesidir. Ancak bunları sokakta vu-ruşan silahlı militanlardan ibaret saymak, bun-ları tasfiye için verilen mücadeleyi daha baş-langıçta başarısızlığa mahkûm eder. Önemli o-lan, komünist ve bölücü güçlerin ana kadrola-rını ve karargahlarını zararsız hale getirmektir. Türkiye'de sendikacılık yapıyorlar diyerek, Sovyetler Birliği lehine bir marksist-leninist sistem değişikliği meydana getirmek için sınıf savaşını başlatan DİSK liderleri, gazetecilik ya-pıyorsunuz diyerek Türkiye'de etnik gruplar la-icad etmeye çalışan, gençliği ve işçileri bir sı-nıf savaşına davet eden dışarıyla irtibatlı gaze-teciler, Türkiye Cumhuriyeti parlamentosunda TKP adına faaliyet gösteren komünist millet-vekilleri, yani büyük hainlerden hesap so-lurulmadıkça komünizme ve bölücülüğe karşı verilen mücadelenin başarısından bahsetmek mümkün değildir.

Hainler cezalandırılmalı, Türk Milliyetçile-ri üzerindeki baskılara son verilmelidir.

YENİ HEDEF

MİLLETİMİZ YANLIŞLIKLARIN DÜZELTİLMESİNİ İSTİYOR...

Komünistler ve bölücüler T.C. Devletine karşı açtıkları savaşçı çeşitli cephelerde devam ettiriyorlar. Ülke içinde, 12 Eylül'ün üzerin-den 4 ay geçtiği halde hemen her gün subayla-rımızı, polis ve memur-cikicilerimizi kurşunla-maya devam ediyorlar. Silahları teslim çağır-sından sonra bile komünistlerden henüz ortaya çıkarılabilen çeşitli cins silah sayısı 10 binin üzerinde. İstersek bunlarla her türlü sabotajları yapabiliriz dercesine büyük şehirlerin en işlek caddelerinde "bombalı pankart" asma faali-yetleri 12 Eylül öncesine göre arttı. Fatsa örneğinde olduğu gibi 12 Eylül'e kadar nice semt, mahalle, kasaba ve köyleri, şehirleri "Kurtarılmış Bölge" haline getiren DEV-YOL, DEV-SOL, TİKKO, THKP-C, APOCULAR gibi örgütlerin, DİSK vb. kuruluşların nasıl "devlet i-çinde devlet" kurdukları yavaş yavaş anlaşılıyor. Yayınlanmasa bir türlü durdurulmayan çeşitli gazete ve dergi köşelerinde komünist kalemler yeni şartlara göre strateji ve taktik değiştirerek, yazılı propaganda faaliyetlerini sürdürüyorlar. Her meslekten geniş komünist kesimleri karşı ciddi tedbirler alınmadığı için, bu kişiler yaygın bir biçimde devlet, yeni yö-netim ve rejim aleyhindekî propagandalarına sözlü bir şekilde devam ediyorlar.

İbrahim Çiftçi ve kırık kalem

Devlet ve Genelkurmay Başkanı Orgeneral Kenan Evren, 12 Eylül sonrası ilk iki idam ola-yından sonra "Bu kararı biz vermedik, bağımsız mahkemeler verdi. Bizden önce verilmiş kararlardı. O halde mademki hakimlere inanı-yoruz, güveniyoruz, onların verdiği kararları da tastik etmek bizim görevimizdir" demişlerdi. Mahkemelerin bağımsızlığı, tarafsızlığı ve hukukun üstün tutulması gereği gibi hususlar tartışma götürmeyecek doğrulardır. Ancak, Anayasal kuruluşlar 12 Eylül öncesinde işleyişle-rinden dolayı yine Sayın Evren tarafından da -haklı olarak- itham edilmişlerdir. Sivil veya askeri olsun bütün bağımsız mahkemeler de Anayasal kuruluşlardır. Anayasal olmayanlar bir taraftan, bütün Anayasal kuruluşların 12 Eylül öncesinde zaman zaman bağımsızlık ve ta-rafsızlık ilkelerine gölge düşürücü icraatlarına millette şahit olunmuş ve müşahhas olarak tenkit de edilmişlerdir. Bağımsız mahkemeler veya en azından bu kuruluşlarda görevli olan sivil ve askeri birtakım görevliler de aynı yan-lıslara düşmüşler ve tenkit edilmişlerdir. Nite-kim sivillerden müteşkil bağımsız mahke-melerde tarafgirce alındığı anlaşılınca bolca ö-rnek teşkil edecek kararlar vardır. Meselâ, İz-mir Belediye Başkanı CHP'li İhsan Akyan'ın oğlu tam 3 defa ruhsatsız silah yakalattığı hal-de onu her defasında serbest bırakmalarının anlamı nedir? 1976 yılında Ankara'da o za-man CHP Ankara İl Başkanı olan Teoman Köprülü'nün arabasında CHP afişleri yapıştı-rırken üç tabanca ile yakalanan Ankara Be-le-diyesi işçilerini "muhtemel faşizan saldırılara karşı nefsi müdafaa maksadıyla silah tasdik-la-rını almadığından" tahliye edenler kimlerdir? Vs. Vs.

Belki de, Karakol ve Emniyet Sarayları ile, sivil bağımsız mahkemelerinde görevli bazı ta-rafgir görevlilerin, yakalanan militanları ser-best bırakmalarının da tesiri ile artış kaydeden terör hadiseleri karşısında daha tesirli olabi-lecek için ilân edilen Sıkıyönetim ilâri kurulan Sıkıyönetim Mahkemelerinde görevli birtakım kişilerin de aynı şekilde zaaf gösterdikleri her-kesce bilinir. Nitekim komünizmin başlatıldığı, yaygınlaştığı terör olaylarına karşı etkili kararları almakla görevli İstanbul Sıkıyönetim Mahkemesi Askeri Savcılarından birisi, komü-nizme bütün yolları açacak olan T.C. Kanunu-nun 141-142. maddelerinin iptalini isterken, şuur altındaki bazı düşüncelerine ve saplantıya sapık ideolojisini ortaya koymuyor muydu? Yine İstanbul Sıkıyönetim Mahkemesinde as-keri bir savcının 15 milyonluk Tütünçiftlik Soygunu diye bilinen olayın failleri olan THKP-C militanları yargılanırken "THKP-C adlı örgütün T.C. Devletini yıkacak güte ol-madığı" anlaşıldığından adigecen örgüt eleman-larından devleti yıkmak ve rejimi değiştirmek (Devamı Sayfa 2'de)

Yurt dışı cephesinde ise komünistler, Av-rupa ülkelerindeki bütün komünist parti ve ku-ruluşları, kişileri-gizli TKP öncülüğünde- hare-kete geçirdiler. Avrupa komünistleri ve Türk komünistleri "beynelmilel dayanışma meka-nizması" nı devreye sokarak, en belirgin faa-liyetlerini şimdilik Almanya'da ortaya koydu-lar. Türkiye Komünist Partisi, Alman Komü-nist Partisi ve Alman Sosyal Demokrat Partisi içindeki komünist oldukları söylenen milletve-killeri, öncülüğünde ve himayesinde hafta-lardır "Açlık Grevleri" yapıyorlar. Komünist beynelmilel mekanizma bu faaliyetleri Alman televizyonları, radyo ve gazetelerinde de ya-yınlatabildiği gibi, bizzat Alman hükümeti-nin bile ele aldığı bir konu haline getirmeye muvaffak oldu. Avrupa'da Türkiye ve yeni yö-netim aleyhinde kamuoyu oluşturup, Türkiye'ye yapılan yardımları durdurmaya çalışıyorlar.

Alman Hükümeti sözcüsü Becker gazeteci-lerle yaptığı görüşmede, Türkiye'deki gelişme-lerin Alman Hükümeti tarafından görüldüğün-ü, "Türk işçilerinin düzenledikleri açlık grev-lerinin kabine toplantısında ele alındığını" söy-lüyor. Biz; Türkiye'yi idare edenlerin mütefi-kimiz Almanya'ya, bu sahte açlık grevlerini düzenleyenlerin Türk Devleti'ne düşman ko-

TÜRKİYE VE DÜNYA

Dünya milletlerarası münasebetler tarih-inde yeni bir dönemin başladığından söz edili-yor. İkinci Dünya Harbinin sonra ABD ve müttfikleri ile, Sovyetler Birliği arasındaki kı-sa dostluk dönemini 60'lı yılların sonlarına ka-dar devam eden soğuk harp yılları takip et-miştir. Bu dönemde "demir perde" ile ikiye ayrılmış dünyanın her iki yarısı birbirli ile mu-azzam bir silahlanma yarışına girişmişti. Daha üstün bir silah teknolojisine sahip olma arzusu tarafların olağanüstü gayretleri ile sonuçlandı. Bütün insanlığı imha edebilecek ölçüde geli-ştirilen atom silahları, atom silahları ve elektro-nik aletlerle donatılmış füzele, uçaklar, denizaltılar komünist ve kapitalist dünya arasın-da "korkunun meydana getirdiği" bir denge-nin ortaya çıkmasına sebep oldu.

Uzak Doğu'da komünist Rusya'nın menfa-atlarını tehdit eden bir başka komünist devle-tin ortaya çıkması, Sovyetler Birliği'nin karşı karşıya bulunduğu ekonomik güçlükler, so-ğuk harp yıllarında aralıksız bir şekilde devam eden Batı propagandasının Sovyetlerde güçlü bir hale getirdiği siyasi ve millî muhalefet, Sovyet ekonomistlerinin batı teknolojisine ve ekonomik desteğine muhtaç olduklarını idrak etmeleri, Sovyetler Birliği'ni kapitalist ülkele-re karşı daha yumuşak bir politika izlemeye zorluyordu. Kapitalist dünya, soğuk harp yıl-larının bunalıcı havasından kurtulmak istiyor-du. Bu ortamda dünyada yeni bir dönem baş-lamıştı. Siyasi yumuşama (detant) olarak ad-landırılan bu dönem, tarafların samimiyet-sizliği, özellikle Sovyetlerin dünya ihtilalinden vazgeçmemesi ve yayılmacı politikasını sürdür-mesi sebebi ile devam eden şansına sahip ol-madığı ortaya çıktı.

ABD yıllarca dünyada insan haklarının, hürriyetlerin ve demokrasinin bekçiliğini yap-mak kararında olduğu propagandasını yürüt-müştü. Sovyetler Birliği, bütün insanlık tara-dan kabul görececek ahlâki hedefleri benimsedi-ğini, hedefinin bütün dünyada istismarın sona erdirilmesi, mazlum milletlerin kurtuluşu ve daha insanca bir dünyanın kurulması oldu-ğunu ilân ediyordu. Ancak; "hürriyet, demok-rasi, insan hakları, insanlık, sömürünün sona ermesi, istismarın kalkması, halklar dostluğu" gibi sözlerin süper güçler tarafından birer prop-aganda silahı olarak kullanıldığı, tarafların bu sloganları daha kolay yayabilmek, nüfuz bölgelerini genişletmek için kullandıkları büt-ün milletler tarafından anlaşıldı. ABD Viet-namda yıllarca sürdürdüğü savaşın sebebinin "kendî menfaatlerini korumak" olduğunu ifa-de etti. Sovyetler Afganistan'ı işgal ederek, hedeflerinin genişlemek olduğunu yeniden büt-ün dünyaya fiili bir şekilde ilân ettiler. Siya-si yumuşama, yerini yer yer sıcak savaşa dö-nüşen bir kırıcı rekabete terketti. Bu gelişmeler özellikle Orta-Doğu'da açıkça görülüyor.

münist ve bölücüler olduğunu anlatabilmek konusundaki ihmallerine, ve yine Türkiye'deki yönetimin Türk Milliyetçileri ile devlet düş-manlarını bir tutma gayretlerine rağmen, dev-letimizin yaşaması, ekonomik ve sosyal mese-lelerimizin halîi konusunda bu güne kadarki müsbet tavrımızı devam ettirmeye kararlıyız.

Ancak, yeni yönetimin devleti idare ettiği 4 aylık süre içerisinde vatandaşlarımızın vicda-nında menfi yönde derin izler bırakan, haksızlık ve adaletsizlik örneği olarak bakılan bir ha-dise vardır. Söz konusu hadise ile ilgili olarak milyonlarca vatandaşın kafasında beliren en büyük soru şudur: Türkiye'nin bugünkü kötü noktaya gelmesinin baş mesulleri, devleti yıl-lardır idare etmiş olan liderler ve kadrolardır. Çünkü komünizm ve komünistler, bölücüler konusundaki gafletleri, ihmalleri gösterenler, devlet kuvvetlerini tesirli olacak şekilde kul-lanmayanlar ve hatta zaman zaman komünist-lerin devletin en üstünden en alt kademelelerine kadar bizzat yerleştirilmelerinde onlara dest-ekçi olanlar geçmiş iktidarlardır. Türkeş ve partisi Türkiye'de hiçbir zaman tek başına ikt-idar olmamış, ortak olduğu koalisyon hükü-metlerinde ise, ana mesuliyeti taşıma nokta-

(Devamı Sayfa 3'de)

YENİ HEDEF

OKU VE OKUT

UĞUR MUMCU OLAYI

Bir olay çok geniş halk kitlelerine yansıyacak çapta ise "büyük" olarak nitelendirilir ve üzerinde günlerce konuşulur. İşte 47 milyon Türk'ü büyük hayretlere sevkeden ve üzerinde aylarca, hatta yıllarca konuşulmaya değer bir olay da "Müceccel Marksist Uğur Mumcu"nun Türkiye'nin en önde gelen sermaye kuruluşlarından olan "Hürriyet" gibi bir gazete tarafından "Yılın Gazetecisi" seçilmesi olayıdır. Haberler duyanların bazıları olayı hayretle, bazıları manalı, bazıları da acı tebessümle karşıladılar. Fakat olayla ilgili en isabetli yorumun "sermaye ile sosyalizmin zaman zaman nasıl (kucak kucaka) olabileceğini anlatan en tipik olaydır" diyen yorum olduğu vatandaşlarımız tarafından söyleniyor. Hatta bu durumu biyolojideki Simbioz (ortak) yaşamaya benzetenler bile var. Yani 1.'sinin 2.'si sayesinde, 2.'sinin de 1.'si sayesinde hayatını devam ettirebilmesi olayı... Bu ortak yaşamada karşılıklı faydalanmanın yanı sıra, yine karşılıklı birbirine zarar vermemesi esası da vardır.

Bu tipik olayın sebep ve sonuçlarının daha iyi anlaşılabilmesi için bazı tahlil ve tasvirleri ihtiyac vardır. Meselâ önce bu olayın baş kahramanı Uğur Mumcu'yu tanımak ve tanıtmak gerekir.

Uğur Mumcu, A.Ü. Hukuk Fakültesi İdare Hukuku Asistanı iken 12 Mart döneminde (Anayasa'yı silah zoruyla değiştirmek, marksist-leninist örgütlere yol göstermek, cemiyetin çeşitli kesimlerini birbirine düşürmek v.b. suçlardan) yargılanıp, Sıkıyönetim Askeri Mahkemelerince marksist-leninist fikir ve davranışlarından dolayı tutuklanıp, T.C. Kanununun 141., 142., 146. ve 312. maddelerini ihlalden hüküm giymiştir. Bu sebeplerden dolayı zamanın Kara Kuvvetleri Komutanı Sayın Orgeneral Semih Sancar'ın, kanunen Uğur Mumcu'nun askerliğini yedeksubay olarak değil, ER olarak yapması gerektiği doğrultusunda talimatına uygun olarak "eline de silah verilmeksizin" askerliğini er olarak yapmak zorunda bırakılmıştır.

Fakülte'deki asistanlık görevinden de atılmış olan 12 Mart'ın silvri ve sicilli, keskin komünisti Uğur Mumcu askerlik dönüşü getirilip malûm ve meşhur "Cumhuriyet Gazetesi"nde bir köşeye oturtulmuştur. Cumhuriyet gazetesi, ülkemizde basın-yayın hayatının ilk yıllarında çıkarılmaya başlanmış birkaç gazeteden biri olduğu için tabii olarak yıllar öncesinden beri çevresinde topladığı belli bir okuyucu kitlesi olan, başta Silahlı Kuvvetler Camiası olmak üzere, üniversite muhiti ve diğer aydın diye adlandırılan kesimlerden insanların itibar ettiği bir gazetedir. Çıktığı ilk yıllardan beri daima Ortanın Solu'nda bulunmuş ve son yıllarda onun da soluna kaymıştır. Bu gazete, okuyucuların mahiyeti ve önemi sebebiyle, devlet ve cemiyet hayatındaki önemli sayılan bu kesimleri yönlendirebilmede sol'un vasıta olarak kullandığı bir gazetedir. Elbette böylesine stratejik önemi haliz bir gazeteye yerleştirilen Uğur Mumcu'nun 12 Mart'taki siyirliklerini

törpüleyip, SOL görüşlü fakat KOMÜNİZM'e de karşı olan bir kısım önemli okuyucuları ürkütmecek bir *yuxarlaklığa* kavuşması gerekliyordu ve o da böyle yaptı. Bütün olaylara ve mefhumlara marksist-leninist açıdan bakmakla birlikte, bu görüşleri sosyal-demokrat ambalajı ile paketleyip okuyucusuna sunmuştur. Zaten Sosyal-Demokrasi ile Sosyalizm arasında net bir çizgi koyamamış, Türkiye'de Sosyalizm ile Sosyal-Demokrasi'nin iç-içeliğini ayırt edememek gibi bir gaflet ve şartlanmışlık noktasında zihinleri donmuş olan okuyucularına bu şekliyle Uğur Mumcu hiç de silvri gelmiyordu. Hele zaman zaman "komünist militanların ferdî terör eylemleri"ni de kinamakla o aşırılık bakımından sözkonusu çevrelerin gözünde tamamen aklanmış oluyordu.

Oysa 12 Mart artığı, müceccel komünist Uğur Mumcu'nun gizli Türkiye Komünist Partisi'ne olan bağlılığını düşüncelerinden veya bazı olaylardan hareketle anlamak, tesbit etmek hiç de zor değildir. Zira o hiç çekinmeden MOSKOVA'nın emrindeki illegal TKP'nin —Alman resmi makamlarınca da ilgili tesbit edilmiş olan— Almanya teşkilatı FİDEF'in kongrelerine rahatlıkla katılmıştır. O, komünist militanların ferdî terör hareketlerine karşı olduğunu bazen söylemekle birlikte, MHP'li ve diğer bazı milliyetçi kişileri sütunlarında hedef bile göstermiştir. Meselâ, Sekerbank genel müdürü merhum Ömer Sunar Bey'den sütunlarında bahsediyordu iki gün sonra öldürülmüş manidar değil midir? Diyelim ki bu olay tesadüftü... Fakat aynı sütunlarda MHP genel başkan yardımcısı merhum Gün SAZAK Bey'inden de bahsetmiş, kısa bir müddet sonra DEV-YOL militanları SAZAK'ı da şehit etmişlerdir. Bu da mı bir tesadüftür? Yoksa Uğur Mumcu ile DEV-YOL arasında gönülden gönülle geçen yolun ötesinde bir yol mu vardır?

Bu "gizli bağ"ın mahiyetini anlayabilmek için Uğur Mumcu'nun 1978 yılı başında televizyonda anarşi üzerine yapılan bir çıkoturumdaki sözlerini hatırlamaya çalışalım. O açık oturumda Uğur Mumcu "ben ferdî teröre karşıyım, bunun içindir ki sol'dan gelen ferdî terör hareketlerine engel olmaları için sol'un ilgilileriyle görüşmeler yapıyorum" diyordu. Demek ki bay Mumcu ferdî terör hareketlerini durdurma veya hızlandırma otoritesine sahip kişileri biliyordu. Demek ki kendisi görüşmeler yapmasına rağmen sol'un ferdî terör hareketlerini durduramamıştı. Öyleyse niçin tanıdığı bu ferdî terörün plânyacıları komünistlerden devleti haberdar etmemişler? Ve niçin şu güne kadar bir devlet yetkilisi çıkıp da hiç olmazsa bu konuda Uğur Mumcu'nun yakasına yapışmamıştır?

Kabul edelim ki Uğur Mumcu ferdî terör hareketlerine karşı idi. Fakat biz biliyoruz ki Lenin de, gizli Türkiye Komünist Partisi de ferdî terör hareketlerine karşı olduklarını sık sık tekrar etmişlerdir. Gerek Lenin ve gerekse onun görüşlerinin eksiksiz taklitçiliğini yapan TKP, komünist stratejinin gereği olarak ferdî terör karşıdılar. Yoksa sosyalist stratejide "Devrimci Sıddet" in belli bir merhalede kaçınılmaz bir zaruret olduğu yine aynı kişi ve kuruluş tarafından mücadele ve başarının şartı olarak vasıflandırılmıştır. Yani bir ülkede objektif ve subjektif şartlar tam manasıyla uygulanmış bir anda —artık genel bir iç savaşın başlangıcı demek olan— (asker, silvri) kitleleri hedef alacak "devrimci sıddet"e başvurmak, sosyalist teorinin bir gereğidir. Bu, o an gelinceye kadar zaman zaman ferdî ve mahallî kitle terörüne de başvurulmaz demek değildir.

Bu noktada Uğur Mumcu Lenin veya TKP'den ayrı düşündüğünü hiç beyan etmiş midir? Öyleyse TKP'nin Lenin'in çizdiği strateji doğrultusunda uyguladığı bir stratejinin gereği olarak sun'ı ferdî terör aleyhtarlığı yapıp, aynı zamanda birtakım etkili, yetkili ve fakat kus beyinli çevrelere de sirin görünerek paçayı sıyırmak için ferdî terör aleyhtarlığı görünüyor olamaz mı?

Birtakım sağ görüşlü kişilerin şirketlerinden, kredilerinden bahsederek bir yazısında "İşte bunları ortaya koyduğum için bana hep komünist diyorlar" diyor. O sol'un kullanmadığı sermaye çevrelerini deşifre eder, fakat sol'un kullandığı sermayedarların kirilliklerini de örtmekten geri durmaz. Fakat bay Mumcu, sen bu işleri ortaya koyduğun için sana komünist deniyor değildir. KOMÜNİST olduğun için sana komünist deniyor. 12 Mart'ta komünistliğini tescilleyen belgeler bir tarafa, 3 Mayıs 1979 günü Cumhuriyet gazetesinde yazdığı şu satırlarla aklının dibindekini, suar altındaki düşüncelerini ortaya koymuş olmuyor musun... "12 Mart döneminde, devlet öfkesi, getirdiği bütün acılar, kabalıklar ve sapmalarla birlikte yaşandı. Örneğin Deniz Gezmisi ve arkadaşlarının suçları ölüm cezasını gerektiren suçlardan mıydı? Değildi. Demek değildi..."

Bir halk türküsü vardır: "Nice All'ler gördük Osman çıktılar" diye. Nice demokratlar gördük anti-demokrat çıktılar. Nice legaller illegal, nice "düşün" (!) adamları TERÖRİST çıktılar. Meselâ, 1976'da kanuni, legal ve de demokratik bir kuruluş olan DEV-GENC'in genel başkanı ÖDÜ öğrencisi Mehmet Ali Yılmaz ve Ankara şubesi (AYÖD) başkanı Yasin Ketenoğlu DEV-YOL'un, aynı DEV —GENC'in genel sekreteri Bülent Üluer ve İstanbul şubesi (İYÖD) başkanı -kaçak- Paşa Güven DEV-SOL'un beyni olarak tutuklandılar ve bir kısmı da aranıyor. Kanuni ve legal birer kuruluş olan DISK, POL-DER, TÖB-DER gibi demokratik (!) kuruluşların üyeleri hep gizli hücre elemanı olarak yakalanıyor. Ferdî teröre karşı olduğunu beyan eden TKP yetkilileri şimdilik 5 bin silahlı elemanlarının olduğunu açıklıyorlar. Yine kanuni ve demokratik birer parti olduklarını iddia eden TİP, TSİP, TİKP, TEP vs.'in tabanı devamı arenaya döndürdükleri sokaklarda kavganın kıskırtıcıları olarak bulunuyorlar.

Özetlemeye çalıştığımız hayat hikâyesinin sahibi Uğur Mumcu ise yine DEMOKRAT ve

şimdilerde de hızlı ATATÜRKÇÜ...!

Nice legal, illegal kişi ve kuruluşlarla karmaşık irtibatlar içerisinde bulunan, Atatürkçülüğü ve Demokrati'nin altındaki gerçek çehresi belli olan müceccel bir marksistin "Hürriyet" gibi bir gazete tarafından "Yılın Gazetecisi" seçilmesine sebep gösterilen yazılarından çok, bilakis adı geçen gazetenin bu davranışının ENTERESAN olduğu söyleniyor. Zira Uğur Mumcu'ya Yılın Gazetecisi ünvanını kazandıran hususun "Silah Kaçakçılığı" konusundaki yazıları olduğu belirtiliyor. Oysa bu konuda resmi yetkililerin zaman zaman kamuoyuna da intikal edecek şekilde yaptıkları açıklamalar olmuştur. Bu açıklamalardan çok sonra konu ile ilgili yazılan yazıların enteresanlığı neresindedir acaba? Meselâ, eski başbakan yardımcılarında sayın Faruk Sükan'ın 1978 yılında yaptığı bir açıklamada konu ile ilgili "Maalesef silah kaçakçılığı olayının üst düzeyde politikacılarımıza kadar uzandığını anlıyoruz" dediğini herkes duymuştur. Görülüyor ki konu devletin ve kamuoyundan gizli kalmış bir konu değildir. Bilineni tekrar etmek orijinal ve enteresan mıdır?

Mesele bu kadar orijinallikten uzak, kamuoyu için hiç de enteresan sayılabilecek bir durum arz etmediği halde; Türkiye'yi yıllardır kan çanağına çeviren terör hareketlerinin baş müsebbibi komünist-teröristlere ve kuruluşlara karşı devletin 12 Eylül ile tedbir almaya başladığı günlerde, bünyesinde TERÖR'ü daima taşıyan komünist ideolojinin HAS adamlarından olan Uğur MUMCU'ya böylesi kritik bir ortamda adeta kurtarıcı "Can Simidi" mesabesinde, "Yılın Gazetecisi" ünvanını vermekle Hürriyet gazetesi kendisini büyük bir saibe altına sokmamış mıdır? Vatandaşlar arasında bu ünvan, bir nevi Uğur Mumcu'ya giydirilmiş bir ZİRH olarak nitelendirilmektedir. Bu zirh, adigeçen şahsın herhangi bir sebepten dolayı kanunen de olsa üzerine giğilmesini zorlaştırabilecek ve sahibine birçok avantajlar kazandıracak mahiyettedir. Olay, yine vatandaşlarımız arasında bu işin altında sanki birtakım bulanık başka maksatlar da yatıyormuş gibi yorumlanıyor. Hürriyet gazetesinin, 12 Eylül'e gelen yeni yönetime karşı —sadakat bakımından— hiçbir falsosuna rastlanmadığını söyleyen vatandaşlarımız, en azından komünist terörün manevî mesullerinin önde gelenlerinden olan Uğur Mumcu'ya böyle bir ünvanı yeni yönetime rağmen vermesini manidar bulmaktadırlar.

Aynı gazetenin yıllardır yazarlığını yapan, bilhassa aydın çevrelerde etkili ve ağırlıklı bir fikir adamı olarak tanınan sayın Metin Toker gibi bir kişinin ağır muhalefetine ve gazete ile arasının açılması noktasına varan tartışmalara rağmen Uğur Mumcu'ya bu ödülün verilmiş olması vatandaşlarımıza oldukça karmaşık gelmektedir.

Büyük sermaye müesseselerinden biri tarafından yılın gazetecisi seçilen Uğur MUMCU, Cumhuriyet gazetesindeki köşesinde şimdiki marksist-leninist görüşlerini Atatürkçülük ambalajı ile çoğu Silahlı Kuvvetler, üniversite ve diğer aydınlardan oluşan okuyucularına demokratca (!) sunmaya devam ediyor.

Ve NİCE UĞUR MUMCU'lar...

İbrahim Çiftçi ve kırık kalem

(Baştarafı Sayfa 1'de)

suçlarından yargılanmaması gerektiği" yolundaki iddiasının altında taraflılığı çok aşan, devlet ve rejim aleyhinde bir anlayış yatmıyor mu?

Ve Ankara 1 numaralı Sıkıyönetim Mahkemesi askeri hakimi Albay Hamdi Sevinç 12 Eylül sonrası niçin Elazığ'a gönderilmek istendi? Silahlı Kuvvetler mensubu hiç kimsenin emekliliğinin düşünülmeyeceği en yetkililer tarafından kamuoyuna açıklanırken, Hamdi Sevinç'in emekli yapılması neden? 12 Eylül'ün ilk günlerinde yakalanan TÖB-DER yöneticilerini usulsüz olarak salıvermiş olması olayını, kamuoyuna intikal eden taraflılığının basit bir örneği olarak düşünmek ve aynı mahkeme de görevde bulunduğu sürece ayyuka çıkan taraflı tutum ve davranışlarını da hesaba edecek olursak, acaba aynı kişinin 12 Eylül öncesi verdiği birçok kararlar gibi Mustafa Pehlivan-oglu, İbrahim Çiftçi vb. gibi idam kararlarının da sihatsizliği ortaya çıkmaz mı?

İşkenceyi bir siyaset haline getirmiş olan Ecevit hükümetinin bizzat içinden bazı üyelerin koruduğu, teşvik ettiği birtakım POL-YOL'lu polislerin ülkücü avına çıktıkları dönemlerde aradıkları ev ve işyerine suç sayılabilecek her türlü aletleri koyma alışkanlığı ve ahlâksızlığı gösterdikleri unutuldu mu? Haklarında hiçbir maddî delil olmadığı halde, işkenceye tabi tutulup -başta İsa Armağan'ın annesi ve hanımı olmak üzere- nicelerinin yakınları da işkence mahalline getirilip, bu şartlarda sanık adayları herhangi bir suçu kabule zorlanmıyor muydu? Sırf bu şartlarda alınan ifadeleri delil kabul edip, hukukun şekli kaidelerine de uydurarak, tahsis ve taraflı kararlarıyla bu alçakça oyunun tamamlayanları Hamdi Sevinç'ler değil midir? "Her suça bir suçlu" bulmak değil zâlimce bir sloganla yola çıkanların en çirkin oyunlarından birisi de "Savcı Doğan Öz'ün öldürülmesi olayı"dır. Adigeçen olayın işlenişinden sonra mübalağasız ayrı ayrı 15'e yakın milliyetçi gence işkence odalarında bu suçu işledikleri kabul ettirilmeye çalışılmıştır. Her biri ayrı ayrı sözde tiraf ve suçu kabullenmeye zorlanan bu insanlarımızdan birisinin işkence altında "Evet! İtalyan başbakanı Aldo Moro'ya da ben öldürdüm" diyecek kadar cılız

dirma alâmetleri gösterecek noktaya geldiği bilinmektedir. Birine kabul ettirememişlerse bir başkasına, ona da kabul ettirememişlerse bir diğerine kabul ettirebilmek için tam 10—15 kişi işkence tezgâhından geçirilmiştir. Bu olayla ilgili olarak sırf işkence altında kabul ettirme gibi sun'î delillerle suçlandırılmak istenen insanların sonucunu İbrahim Çiftçi olmuştur. Suça sahte suçlu yakıştırmada marifetleri oldukça isbat etmiş olanlar bu suçu da -şu olmazsa bu olsun- zihniyetiyle hareket ederek nihayet İbrahim Çiftçi'ye yüklemek istemişlerdir. İşkence merkezleri, zamanın hükümetinden bazı kişiler ve Hamdi Sevinç arasında kurulmuş olan açık ve gizli mekanizma İbrahim Çiftçi'de karar kılımsı ve Hamdi Sevinç kararını vermiştir; İDAM...

Elbette bağımsız mahkeme ve inanılır hakimlerin kararı saygıya ve uygulamaya değerdir. Ancak 12 Eylül sonrasında, bu tarihten önce ve sonraki icraatlarıyla "bağımlılığı, taraflılığı" resmen belirlenmiş olan bazı kişilerin, siyasi kanaatlerinden dolayı kendilerine zıt kupta bulunan kişiler hakkında verdikleri kararlar -şeklen hukuka uygun görünse bile- öзде bir daha gözden geçirilmeyi icap ettirecek, mahkemelerin "bağımsızlığı ve tarafsızlığına" gölge düşürecek kadar belirlili değil midir? İdam kararı karşısında İbrahim Çiftçi Hakim Albay Hamdi Sevinç'e hitaben "Hakim Bey, suçsuz olduğumu ve beni suçlu duruma düşürecek delillerin nasıl elde edildiğini siz de biliyorsunuz" dediğinde ancak başını eysibilen bir hakim o andaki davranışının izahını bir psikolog, bir de Hamdi Sevinç'i ve onun siyasi çizgisini iyi bilenler yapabilir.

Zalimler, kendi eserleri olan KURBAN ve MAZLUM insanların "ahında" boğulacaklardır. Karar mevkiinde olanlar, yüzbinlerce insanla olan gönül bağlarının kökünden çatır çatır kopmamasını arzu ediyorlar ise 12 Eylül öncesinde alçakça işleyen mekanizmaları KURBAN'larından biri olan İbrahim ÇİFTÇİ'nin İDAM kararını yeniden gözden geçirmelidirler.

Adaletsiz her davranışın, milyonlarca insanı kalpten nice kişiler hakkında "KALEM KIRMA" noktasına getireceği unutulmasın...! Korkuncu olanı, milyonların bu noktaya gelmesidir.

TÜRK-FEDERASYON'UN ÇALIŞMALARI

Kısa adı Türk-Federasyon olan (Avrupa Demokratik Ülkücü Türk Dernekleri Federasyonu) Avrupa'da bulunan Türk vatandaşları arasında millî birlik ve beraberliği, vatan bütünlüğünü, şartlar ne olursa olsun T.C. Devleti'ne bağlılığı telkin eden çalışmalarına devam ediyor. Gerekçeli, güçlü ve millî bir düşünce olan Türk Milliyetçiliği'nin birleştirici özelliği, Avrupa'daki insanların her geçen gün bu fikrin yılmaz savunucusu Türk-Federasyon'un çatısı altında toplanmasını hızlandırıyor. Geçtiğimiz son 3 ay içerisinde 4'ü Danimarka'da olmak üzere, Almanya ve diğer ülkelerde Türk-Federasyon'a bağlılığını bildiren 20 civarında derneğin kuruluşu bunu isbat ediyor. Yine Türk-Federasyon'a bağlı derneklerin çeşitli Avrupa ülkelerinin şehirlerinde yaptıkları "Millî Birlik", "Vatana Hasret", "Birliğe Çağrı" gecelerine yüzlerce vatandaşımızın akin akin katılışından da durum anlaşılıyor. Yıllardır Avrupa ülkelerini ve bilhassa Almanya'yı devletimiz aleyhinde her türlü ihanet ve bölücülük dolu faaliyetleri için üs haline getirmiş, beynelmileli dayanışmanın gözle görülür bütün örneklerini sergileyen komünist ve bölücülerin propaganda ve eylemlerini Türk-Federasyon'un göğüsleyişi, onu vatandaşlarımızın gözbebeği haline getirmiştir.

Yaygın bir şekilde özellikle Diyanet İşleri Başkanlığı vasıtasıyla iletilen ehlî din görevlileri ve yetkilileri vasıtasıyla dini ve millî konularda konferanslar verdiren Türk-Federasyon, geçtiğimiz günlerde Almanya'nın birçok şehrinde "Gençlik Kurultayları" düzenledi. Hamburg, Stuttgart, Frankfurt ve Duisburg şehirlerinde düzenlenen ve yüzlerce Türk gençinin katıldığı bu kurultaylarda "Bizzat Avrupa'nın menfi tesirlerinden korunma, yıkıcı ve bölücü hain komünist odakların çalışmaları hususunda dikkat çekme, ülkemizin Avrupa'da tahsil yapması milliyetçi, vatanperver elemanlara olan ihtiyacı, Türkiye'nin kalkınmasında Avrupa'da bulunan genç Türk emeğinin yeri, gençliğin millet ve devlet hayatındaki önemi, bedelli askerlik ve son yıllarda Türklere karşı Avrupa'da artan (Türk düşmanlığı) vs. gibi konular ile gençlik problemlerinin çözüm yolları

hususunda tebliğler sunulup, tartışmalar yapıldığı bildiriliyor. Aynı gençlik kurultaylarının önümüzdeki aylarda Almanya'nın diğer bölgelerinde ve diğer Avrupa ülkelerinde de yapılacağı belirtildi.

DEV-YOL TERÖRİST DEĞİL Mİ ?

Türk Milliyetçiliğine gönül vermiş vatandaşlarımızın Avrupa'da teşkil ettiği TÜRK-FEDERASYON'un yetkilileri, sık sık Almanya sokaklarında yürüyüşler, mitingler, kapalı salon toplantıları v.b. faaliyetler yapan DEV-YOL'un terörist bir komünist fraksiyonu olduğunu, buna rağmen Alman resmi makamlarının bunların faaliyetlerine niçin müsaade ettiği hususunda Federal Başsavcılığı yaptığı müracaatına sözkonusu Alman makâmı yetkililerinin "Alman resmi makamları tarafından DEV-YOL'un terörist bir organizasyon olduğu tesbit edilmemiştir. Eğer Türkiye'de DEV-YOL'un terörist olduğu tesbit edilmişse, bu Türk makamlarının işidir ve onları ilgilendirir" şeklinde cevap verdiği belirtiliyor. Türk-Federasyon yetkilileri aynı DEV-YOL konusu ile ilgili olarak, Alman resmi makamları nezdinde kendileri için bir vesile ile gerekli olduğunu, DEV-YOL'un terörist bir grup olduğunu dair kendilerine bir resmi belge verilmesi için Bonn'daki Türk Büyükelçiliği'ne yazdıkları yazıya ise Büyükelçiliğin "Eğer Alman resmi makamları kendilerinin böyle bir bilgi isterse kanaatlerini belirtebilecekleri" cevabını verdiğini söylüyorlar.

Buradan da anlaşılıyor ki, şimdye kadar Türk resmi makamları Alman makamlarını terörist gruplar hakkında hiç haberdar etmemişlerdir. Türkiye'deki her komünist fraksiyonun Avrupa'da da uzantısı olduğu ve bilhassa 12 Eylül sonrası özellikle Almanya'da yoğun faaliyetleri girişip, olaylara sebebiyet verdikleri düşünüldü ise, tedbir bakımından Türk resmi makamları Alman resmi makamlarına resmi olarak terör grupları ile ilgili acil bilgi vermeleri gerekirdi. Aksi halde Avrupa'da her türlü komünist terör grubu, demokratik haklardan istifade ederek, Türkiye ve Yeni Yönetim aleyhinde yaygın faaliyetlere ve sanki demokratik birer kuruluş gibi davranmak suretiyle Alman makamlarını yanıltmaya devam edeceklerdir.

TÖB-DER'İN SUÇ DOSYASI

12 Mart 1971 Harekâtı, silâha sarılarak su yüzüne çıkmış olan komünistlerin doğrudan doğruya devleti yıkmayı gaye edinen eylemleri karşısında T.C. Devletin onlara karşı aldığı bir tedbir idi. 12 Mart'la gelenler; meşhur komünist-terörist Mahir Çayan'ı saklamak, o günlerin en ciddi komünist gençlik örgütü olan DEV - GENÇ'le işbirliği yapmaktan, halkı devlete karşı isyan ettirmeyi gaye edinen bir ajitasyon faaliyeti diye adlandırılabilir. O günkü yönetici ve mensuplarının birçok mahkûm edilmişti. Ancak TÖS fikrîyatını savunan komünist öğretmenler daha Eylül 1971'de TÖB adlı yeni bir öğretmen derneği kurmuşlardır ki, bu derneğin ismi daha sonra TÖB - DER olmuştur. Kapatılan TÖS'ün Türkiye çapındaki bütün malları TÖB - DER'e devredilmiştir.

İDEOLOJİK YAPISI : KOMÜNİZM

Fikrî yapı ve eylem bakımından TÖS'ü aynen takip etmiş, hatta onu fersah fersah geride bırakmış olan TÖB - DER, son 10 yılda dillerden hiçbir gün düşmeyen bir kuruluş olmuştur. Onun her gün isminin bahsedilen bir kuruluş olması, mesleki sahadaki çalışmalarından dolayı değil, fikrî ve fiili olarak önemli bir KOMÜNİST ODAK oluşundandır. Kuruluşundan beri "TÖB - DER" adıyla çıkarılan yayın organı ilkinden son sayısına kadar incelendiğinde katıksız bir şekilde marksist-leninist düşüncüyü içlediği görülür. Bu cümleden olarak TÖB - DER; devlet, vatan, milliyetçilik, din, ahlâk, namus, eğitim, üretim, sermaye vs. gibi bütün kavramlara marksist yorumlar getirilerek, okuyucusu olan dernek üyelerini marksizm doğrultusunda eğitmeyi plânlamıştır. Meşhur komünistlerden Uğur Mumcu ve benzerlerine verdirdiği konferans ve seminerlerde, eğitim kurultayları adı altında düzenledikleri toplantılarda daima üyelerine "marksist-leninist ideoloji"yi öğretmeye çalışmışlardır. TÖB - DER'in bir öğretmen kuruluşu olduğu, ortalama 75 bin civarında üyesi bulunduğu düşünüldüğünde, marksist-leninist ideoloji doğrultusunda eğitilen bu kadar öğretmenin ilk ve orta öğrenim müesseselerinde kontrolde tamamen uzak, yıllardır körpecik dimağlara bu fikirlerini aşıladıkları tasavvur edilirse, ülkemizi kasıp kavuran kanlı eylemlerin faileri olan gençlerimizin gökten zemzembile inmeyip de, TÖB-DER'li öğretmenlerin de büyük rol oynaması sayesinde eğitilmiş, şartlandırılmış insanlar olduğu daha iyi anlaşılır. Hele hele bu kuruluşun bir zamanlar genel başkanlığını yapmış olan Ali Bozkurt'un "Komünizmin esaslarını ihtiva eden diyalektik metodun öğrencilere öğretmesi" ni öngören görüşleriyle birlikte, çocuklarımızı ve gençlerimizi eğitecek, devlete ve millete kazandıracak olan öğretmenlerin din, ahlâk, namus, vatanseverlik, milliyetçilik gibi mefhumları çağdaş ve —marksist görüşe tam uygun olarak— önemsiz birer üst yapı kurumu olarak kabul eden zihniyet birleşince, bu insanların elinden kurtulup da milliyetçi ve vatansever kalabilmeyi başarmış gençlerimizi alınlılarından öpmek gerekir.

RUS YANLISI SİYASET ...

TÖB - DER solda bir öğretmen kuruluşudur. Fakat CHP paralelinde değildir. CHP görüşünü benimsemiş olan öğretmenlerin sayısı TÖB - DER içerisinde oldukça azdır. Türkiye

çapında şubeler tarafından genel merkez kongresine katılmak üzere seçilip gönderilen delegelerin 1976 yılında yapılan TÖB - DER genel merkez kongresindeki dağılımı incelenirse, durum daha iyi anlaşılır. 1976 Temmuz'unda yapılan TÖB - DER genel merkez kongresine 571 delege katılmıştır. CHP yanlısı delege öğretmenler, TİP yanlısı delege öğretmenlerle ittifak yaparak seçime girmişler ve toplam 177 oy almışlardır. Bundan ancak ortalama 100 kişi CHP yanlısıdır. TİP'in de en sadık RUS usaklığı yapan kuruluşlardan biri olduğu düşünülürse, TÖB - DER bünyesinde CHP yanlısı öğretmen delegelerin ancak 1/6 (altıda bir) olduğunu, bu orandan hareketle genel manada TÖB - DER'e hangi siyasetin hakim olduğunu şeksiz şüphesiz tesbit edebiliriz. Artık saklanmaz bir gerçek olarak ortaya çıkmıştır ki, TÖB - DER'in genel merkezinden şubelerine kadar hakim olan siyaset illegal TKP ve bunun bağlı olduğu MOSKOVA'ya usaklık hususunda birbirleriyle yarış halinde olan TSİP ve TİP siyaseti, yani RUS YANLISI KOMÜNİST SİYASET'tir. Nitekim bu kuruluşun genel başkanı olan Gültekin Gazioglu'nun 1977 yılı Ekim ayında "eski tüfek" Behice Boran'la birlikte "Sovyetler Birliği komünist devriminin 60. yıldönümü törenleri" en katılmak üzere Moskova'ya gittiği de biliyoruz. Yayınları, beyanatları, yürüyüş ve mitinglerinde daima TKP'nin sloganlarını içlediği de herkesçe bilinmektedir.

MİLLİ EĞİTİMİN İĞFALI...

TÖB - DER'in bu yapısı ve eylemleri elbette devletimizin ilgili resmi mercileri tarafından da baştan beri bilinmektedir. Nitekim Ankara'da düzenlediği bir miting ve yürüyüşte, "Bölücülük" başta olmak üzere, kanunlara ters düşen durumları tesbit edilerek Ankara Valiliği'nce 1 Ekim 1976'da kapatılan TÖB - DER, komünistlerin daima "koruyucu melek"lerinden biri olarak bilinen "DANIŞTAY" tarafından 12 gün sonra geri açılmıştır. TÖB-DER sadece yayın vs. yoluyla KOMÜNİZM propagandası yapmakla kalmamıştır. Onun üyeleri olan öğretmenler görev yaptıkları okullardaki öğrencileri bizzat TÖB - DER binalarına götürüp, birlikte kâğıt oyunları oynayarak, içki-li yerlerde veya evlerde öğrencileriyle kadeh tokuşturmak suretiyle öğrenci-öğretmen hiyerarşisini alt-üst etmişler, disiplin yapısını bozma pahasına öğrencileriyle gayri-meşru yollarla da samimiyet kurarak fikirlerini aşılamaya çalışmışlardır. Allah diye bir varlığın yokluğundan bahsedip, "bir insanın karının doğduğu yer vatanıdır" gibi körpecik dimağları inkârı sürükleyici konulardan hareketle; Darwin'lerin, Freud'ların teorileri ile birlikte komünizmi her fırsatta fillen çocuklarımıza ve gençlerimize telkin etmişlerdir. Nihayet sayısız TÖB - DER üyesi öğretmenin bazan gizli komünist hücre elemanı olarak, bazan da banka soyuncusu, sabotaj ve suikast olaylarında bol bol ismi geçmekle de bilfiil komünizmin silâhlı mücadalelerinin içinde bulunduğu da anlaşılmıştır.

KOMÜNİST AJİTASYON ...

1975 yılında Türkiye'nin birçok bölgelerinde her fraksiyondan komünist gençlik ve diğer grup örgütlerinin de desteklediği "Pa-

halilikla Mücadele Mitingleri" adı altındaki —TÖS'ün de bir zamanlar yaptığı gibi— halkı komünizm doğrultusunda etkilemeyi gaye edinen ajitasyon faaliyetlerine ek olarak, "Devlet Güvenlik Mahkemelerine (DGM) Hayır" adı altında yürütülen, her kesimden komünist grupların desteklediği çoğu kanunsuz eylemlerin içerisinde de TÖB - DER'i görmek mümkündür. Şimdi birçok insanlarımızın hafızalarından silinmiş olması muhtemel olan Mart 1978'de Ankara'da düzenlenen "Prova" eylemi... Söz konusu eylem günü 2 saatliğine DİSK li işçiler işi bırakacak, orta ve yüksek öğrenimdeki komünist gençler okullara gitmeyecek, okullarda ders yapılmasını engelleyecek, Ankara sokaklarında belediye otobüsleri ve özel arabalar 2 saatliğine çalıştırılmayacak, bakanlar dahil hiçbir devlet memuru dairelere sokulmayacak ve nihayet TÖB - DER üyesi hiçbir öğretmen 2 saatlik süre içerisinde derslere girmeyecek... Karar böylece alındı ve uygulandı. O gün bakanlar bile makamlarına sokulmadı.

İşte genel merkez ve şubelerinde komünistlerin mutlak hakim olduğu TÖB - DER, bilhassa son Ecevit Hükümeti zamanında Millî Eğitim teşkilâtına (Bakanlığın) hakim kılındı. Okullara ve bakanlıkla ilgili diğer mercilere tayinler TÖB - DER merkezi ve şubelerince yapıyordu. Bir şehirdeki Eğitim enstitüsünün müdürü o şehrin valisini, vali de villayeti idare ediyordu. O devirde valilik yapan her insan gibi, halk da bu işleyişin farkındaydı. Eğitim Enstitüleri başta olmak üzere ilk okullara kadar Deniz Gezmiş'lerin ölüm, 15-16 Haziran olaylarının, Lenin'in doğum-ölüm yıldönümlerinde bütün çocuklarımızı, gençlerimizi ictimaya geçirip, komünist nutuklar çeken bu alcakların onbinlerce Türk Milliyetçisi öğrenciyi sürgün etmek, sun'î gerekçelerle okuldan atmak, sınıfta bırakmak, okulları bitirenlerin isim ve resimlerini tayin oldukları şehirlerdeki komünistlere ulaştırarak öldürtürmek, görev yerine gidemez hale getirmek gibi zulümlerini bir çırpıda unutturmak hiç mümkün müdür?

BÖLÜCÜLÜK ...

Almanya'ya geldiğinde "Türkiye'de kürkte dersler de verilmelidir" diye açıklamalarda bulunanların bölücülük konusunda da ne gibi tavır ve uygulama içerisinde olabileceklerini tahmin etmek zor değildir herhalde...

Nitekim TÖB-DER'in 4-11 Şubat 1978 tarihinde düzenlediği Eğitim Kurultayında "İrkçi, şoven, asimilasyoncu eğitime son verilsin, Kürte Kürçe yayın yapan Roje-Velat gazetesini üzerinde baskılar kaldırılınsın, Türkiye'de herkese kendi dilinde eğitim yapılsın" gibi kararlar alındığını resmi her yetkili ve halk da biliyor...

O HALDE ...

Durumu özet halinde takdim etmeye çalıştığımız bu TÖB - DER adlı RUS YANLISI KOMÜNİST ODAĞIN genel merkez yöneticileri 12 Eylül'e kadar bilmem kaç defa tutuklandı, gözaltına alındılar. Fakat her defasında da serbest bırakıldılar. İHANETİ gözler önünde olan bu kuruluş hakkında 12 Eylül'e kadar hiçbir ciddi tedbirin alınmadığını 45 milyon

biliyor. Buna rağmen 12 Eylül Askeri Harekâtı'nın ilk günlerinde sadece genel merkezden 2-3 kişinin gözaltına alınıp, birkaç gün sonra da serbest bırakılmasını bütün milleti hayrete düşürdü. Hele hele devlet yönetimine el koyan silâhlı kuvvetlerimizin en yetkilisi ve devlet başkanı sayın orgeneral Kenan EVREN'in ilk günlerdeki açıklamalarında ihanetleri dolayısıyla suçlu odaklardan biri olarak ısrarla TÖB - DER kastedildiği halde böylesine akıl almaz bir uygulamaya kimse bir mana verememektedir. Aradan 2-3 ay geçtikten —sanki her türlü hazırlık ve müdafianızı yapın dercesine bir tutumdan— sonra TÖB-DER ile ilgili sadece 3-5 genel merkez yöneticisi hakkında giyabi tutuklama kararı çıkartılıp, bunların da evlerinde bulunmayışı ise tek başına bile büyük bir fiyaskodur. Bu kadar gevşek ve ciddiyetsiz hareket etmenin meşru bir sebebi varsa, onu Türk milleti de bilmelidir. Gerekçe bir devlet sırrı (!) olacak kadar kamuoyundan gizlenmeye değer bir şey ise onu bilemiyoruz fakat, TÖB - DER'e karşı bu kadar ciddiyetsiz davranılmasının millet tarafından hiç hoş karşılanmadığını biliyoruz. Kaldı ki 3-5 TÖB-DER genel merkez yöneticisi yakalansa, mahkûm edilseler ve hatta TÖB-DER kapatılsa bile bir mana ifade etmez. Çünkü 12 Mart'ta TÖS kapatıldı, eşyaları ve fikrîyatı TÖB-DER'e miras kaldı. Öyleyse yeni TÖS'lerin, TÖB-DER'lerin kurulması zor değildir. Öyleyse TÖB-DER'e karşı sadece genel merkezden 3-5 kişiyle ilgili değil, bütün şube ve üyelerini içine alacak şekilde yaygın ve bir daha İHANET'e TÖB'e ettirecek köklü tedbirler alınmalıdır. "Biz devlet memurlarının 12 Eylül öncesi tavır ve tutumlarına göre haklarında karar vermeyeceğiz. 12 Eylül sonrası durumlarına bakacağız" düşüncesi belki toplumda "Sosyal Barış"ı gerçekleştirebilir arzusundan doğmuş olabilir. Fakat bu düşünce istikametindeki uygulamalar ancak cemiyetin bağrında yıllardır bir "UR" halini almış olan "KIZIL İHANET ODAKLARI" kurutulduktan sonra netice getirebilir. Odaklar kurutulmadan benimsenen bu düşünce içerisinde gizlenmiş olan müsamaha anlayışı, dün demokratik rejimin en büyüğünden en küçüğüne kadar her konudaki nimetlerini ve müsamahasını çeşitli kılıklara bürünerek sitisimar etmiş olan komünistlerin işini kolaylaştırmaktan başka bir işe yaramayacaktır. Hele hele 12 Mart ve sonraki Sıkıyönetim dönemlerini dahi bilfiil mücadele içerisinde yaşayarak "Korku Duvarları"ni çoktan aşmış, kuru-sıkı beyanatlarla tehdit edilmekten çekinmeyecek kadar direnci kazanmış olan bu insanların tasdikları düşünceleri terkedip, sosyal barışın sağlanmasında yardımcı olabilecek umuluyorsa bu düşünce, T.C. devletine yarınarda çok pahalıya malolacaktır. Dünyün örneklerine bakarak geleceğin neler getirebileceğini söylemek bir kehanet değildir artık.

Öyleyse TÖB-DER olayı, birkaç kişi hakkında tutuklama kararı verilerek geçiştirilemez. Bugün TÖB-DER'in yakasına yapışılıp HESAP sorulmazsa, milletin elleri bir gün yapışacağı yakaları bilir. Tarihe vatansever olarak da, HALİN olarak da geçmek mümkündür. Ve bu bir dereceye kadar insanların kendi ellerindedir. Ne mutlu VATANSEVER olarak anılanlara...

milli birlik yolunda ileri!

Ancak Milli Birlik ve Beraberliğini pekiştirmiş, Milli Ülküler etrafında kenetlenmiş milletler hayatîyetlerini devam ettirebilirler. İnsanlık tarihi ülkelerini yitirmiş, Milli Birliği bozulmuş milletlerin yok oluşlarını anlatan acı ve ibret verici olaylarla doludur. Üzerinde yaşadığımız Anadolu topraklarında, sayıları 10'u aşan millet son üçbin yıl içinde tarihin tozlu sayfalarına gömülmüşlerdir.

Milletimiz bugün ağır bir bunalımın içinde sürüklenmiş bulunmaktadır. Milli Birlik ve Beraberliğimizin bozulması maksadıyla içerdeki hainlerin dış merkezlerle irtibatlı olarak yürüttükleri fitne ve fesat faaliyetleri bu bunalımı daha da çekilmez bir hale getiriyor. 1917 Komünist İhtilâli'ni izleyen yıllarda Rus Kızıl Ordu'su tarafından işgal edilmiş esir Türk illerinde düşmanın yürüttüğü "mahalli lehçelerden milli diller, aşiretlerden milletler yaratma politikasına" benzer bir politika milletimizin düşmanları tarafından Türkiye'de de uygulanmaya çalışıldı. Bir milletin tabii kültür zenginlikleri olarak kabul edilmesi gereken bölgesel farklılıklar; etnik ayrıtlıklar ve çatışmalar haline dönüştürülmeye gayret edildi. Milletimizin birlik ve beraberliğinin ana unsuru olan müşterek değerlerimiz yıkılmak, milli ülkülerimiz unutturulmak istendi. Temel değerlerimiz üzerinde yapacağı tahribat hesaplanmaksızın yürütülen ekonomi politikaları bir yandan bu tahribatları yaparken, bir yandan da ortaya istismara müsait bir ekonomik zemin çıkardı. Büyük şehirlerde bulutlara doğru yükselen gökdelenlerin yanısıra bu şehirlerin etrafını çepeçevre kaplayan her türlü medeni imkândan yoksun geçeköndü yığınları doğdu. Türkiye, müşterek değerleri ve kültür birliği sarsılmış bir ülke görünümünü aldı. Asırlardır aynı topraklar üzerinde yaşayan, aynı Allah'a inanan, aynı Peygamber'i kabul eden, kitabı bir, kubllesi bir insanlar birbirlerine düşürülmek istendi. İçine sürüklediğimiz bunalımın özelliklerinden biri ekonomik karekter taşıyorsa, hiç şüphesiz bu bunalımın daha da bariz özelliklerinden biri Milli Birlik ve Beraberliğimize indirilen darbe olmuştur.

Türk Milleti'nin içine sürüklediği bunalımdan kurtulması; memleketimizde "Milli Bütünleşmenin" yeniden gerçekleştirilmesini, Milli Birlik ve Beraberliğimizin yeniden tesisini, milletimizin Milli Ülküler etrafında birleşmesini ve Milli değerlerimizin yeniden ikâmesini şart kılmaktadır.

Milletlerarası münasebetlerin yeni bir döneme girdiği, süper güçler arasındaki rekabetin sertleşme, hatta yer yer sıcak savaşa dönüştüğü gösterdiği, memleketimiz üzerindeki kötü niyetli hesapların arttığı bu ortamda milletimizin her ferdi "Milli Bütünleşme" konusunda üzerine düşen görevi yapmak zorundadır. Türk Milletini yeryüzünde, kaderin, jeopolitiğin ve tarihi tecrübenin kendisine yüklediği misyonu yerine getirebilmesi, memleketimizde "Milli Bütünleşmenin" sağlanması ile mümkün olabilecektir.

Öyle ise;

Milli Birlik yolunda, Milli Bütünleşme yolunda, Milli Ülküler etrafında toplanma yolunda, Milli Değerlerin ikâmesi yolunda ileri...

Yaşasın Milletimizin Milli Birlik ve Beraberliği.

Yaşasın Türk Milleti.

milletimiz istiyor

(Bastarafı Sayfa 1'de) sinda bulunmamıştır. Buna rağmen Türk aydınları, gençliği ve halkı üzerinde tesiri bir kişiliğe sahip olan Türkeş, hemen her konuşmasında milletimizin "Allah'ı bir, Bayrağı bir, Vatanı bir" insanlardan meydana geldiğini ve "Doğuluğu, Batıllığı, Kuzeylisi, Güneylisi ile bölünme kabul etmez mukaddes bir bütün" olduğunu sık sık belirtmiştir. Milli birlik ve beraberliği, vatan bütünlüğüne kasteden komünistlerle ağır birliği yapıp, onları içi-dışı olan, halk tabanında yaptığı konuşmalarla siyasi rekabeti düşmanlığa çevirmek isteyen Ecevit'i açık oturum ve tartışma yapmaya davet etmiş, tavanda yumuşama sağlayıp, tabanda da sosyal barışı gerçekleştirmek için sık sık "barış çağrıları" na bulunmuştur. Diğerleri bir türlü siyasi menfaatlerinden taviz veremeye çalışırken Türkeş, kendisi ve partisine karşı en çirkin muhalefeti yürüten CHP'nin adayını bile destekleyerek meclis başkanını seçtirmiş, meclise işlerlik kazandırarak, vatanseverliğin ve politika da iyi niyetin en güzel örneğini vermiştir.

Türkiye'deki anarşiden, komünist cinayetlerden, bölücü gayretlerden, devletin tahrip edilmesinden, iktisadi çöküntüden Türkeş ve arkadaşları mesul tutulamayacaklarına göre, Türkiye'yi 1960 yılından bu yana idare etmiş olanlar da ellerini kollarını sallayarak dolaylı olarak, Türkeş ve arkadaşlarına yapılan bu haksızlığın sebebi nedir? Büyük siyasi partilerin sayıları 410'u bulan milletvekilleri birleşerek Türkiye'yi badireden kurtarmak istedikleri de, buna 17 milletvekili ile Türkeş mi engel oldu?

Aslında siyasi parti liderlerinin serbest bırakılmaları milletimizin büyük çoğunluğu tarafından mevcut yönetimin demokrasiye olan bağlılığının bir nişanesi olarak kabul edilmiştir. Burada büyük halk kitlelerinin anlamadığı veya haksızlık, adaletsizlik olarak kabul ettiği tavır, Türkeş ve arkadaşlarına karşı yapılan haksız muameledir.

Türkes ve arkadaşları ile ilgili davaya bakmakla görevli Ankara 1. Numaralı Sıkıyönetim Mahkemesi eski hakimi emekli albay Hamdi Sevinç hakkında bugün yüz kızartıcı suçlardan dolayı kovuşturma açılmış bulunmaktadır. Hamdi Sevinç'in komünistleri kanunsuz olarak salıverdiği öğrenilmiştir. Hakkında komünistleri himaye, rüşvet, ahlâksızlık, yolsuzluk iddiaları bulunan bu şahıs elbet layık olduğu muameleyi görecektir. Önemli olan Türkeş ve arkadaşlarının, bir süre de olsa, böyle bir şahsın vicdanına, adalet duygusuna emanet edilmiş olmasıdır. Türkeş ve arkadaşlarını yargılamakla görevli mahkemenin savcısı Nurettin Soyer hakkında eski cuntacı, solcu avukat Emin Değer'le işbirliği yaparak "Halkın Kurtuluşu" adlı terör teşkilâtına mensup anarşistleri serbest bıraktığı iddiaları dolayısıyla. Şu anda bahis konusu iddialar sebebiyle bu şahıs hakkında tahkikat açıldığı söyleniyor. İnsanımız soruyor: "Nasıl olur da Hamdi Sevinç'in, Nurettin Soyer'lerin mahkûm etmek istediği bir şekilde tutuklu bulundurulurlar?" Sevinç'ler, Soyer'ler devletin, devletimizin bağımsızlığını değil, başka merkezlerin hizmetindedirler. Türkeş ve arkadaşlarının tutuklu bulundurulmaları ancak bu karanlık merkezlerin emellerine hizmet eder.

Bunların yanı sıra son günlerde Devlet Başkanı sayın Kenan Evren yaptığı çeşitli konuşmalarda komünist ve bölücü mahraklara ilgili geniş açıklamalar yapmaktadır.

Bu duruma göre vatandaşlarımızın önümüzdeki günlerde en çok merakla beklediği hususlardan birisi; beyanatlarla ihanetleri açığanan komünist kuruluşlara ve kişilere karşı yeni yönetimin ortaya koyacağı icraatları olacaktır. Diğer de Türkeş ve arkadaşlarının durumunun en kısa zamanda açıklığı kavuşturulmasıdır.

Böylece baştan beri bu uygulamadan dolayı içinde bir soğukluk duyan yüzbinlerce aydın, genç ve vatandaşın Yeni Yönetim'le bütünleşmesi daha da cabuklaştırılmış ve kolaylaştırılmış olacaktır.

